Πολύχρωμος ολοκληρωτισμός

Categories : ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ

Date : 30 Ιουνίου, 2019

Από πότε η «πορεία υπερηφάνειας» θεωρείται από κάποιους ως βήμα για να διασπείρουν μια ρατσιστική ρητορική μίσους; Έτσι μόνο μπορούν να χαρακτηριστούν τα συνθήματα «Ελλάδα σκάσε!», «στο διάολο η οικογένεια, στο διάολο κι η πατρίς, να πεθάνει η Ελλάδα για να ζήσουμε εμείς». Κι αν αυτοί που τα εκφράζουν δηλώνουν «αντιφασίστες», αυτό θολώνει μόνο τα νερά της δικής τους ξενοφοβίας, καθώς **αντιμετωπίζουν κάθε τι ανόμοιο με αυτούς ως οντολογικά εχθρικό**, που πρέπει να εξολοθρευθεί. Ίδια λοιπόν, η κινητήρια αντίληψή τους με τους ναζί τους οποίους υποτίθεται ότι τόσο έντονα απεχθάνονται.

Ποιον, όμως, στ' αλήθεια στοχοποιούν τα συνθήματα αυτά; Όχι μόνον όσους αισθάνονται αισθήματα πατριωτικά, ή τα μέλη μιας οποιασδήποτε οικογένειας (στους οποίους αξίζουν σύμφωνα με ένα άλλο προσφιλές σύνθημα «σφαλιάρες και κλωτσιές»). Αλλά, **στον άνθρωπο** γενικά. Στην ίδια του την ύπαρξη έτσι όπως πραγματοποιείται εδώ και χιλιάδες χρόνια: Γιατί **η οικογένεια είναι το πρώτο συλλογικό κύτταρο που ο άνθρωπος εκδηλώνεται αγαπητικά, δηλαδή μαθαίνει να λαμβάνει αρχικά, κι ύστερα να εκπέμπει την αγάπη· και πατρίδα είναι η ψυχική εκείνη γεωγραφία που μεταβάλλει τον άνθρωπο και τις κοινωνίες του, από εφήμερο ον σε τυχαία συνύπαρξη, σε μια κοινότητα ικανή να διεκδικήσει την ίδια της τη μοίρα**.

Η αμφισβήτηση όλων αυτών εκπορεύεται από το ίδιο το Σύστημα. Το μοντέλο οικονομίας και κατανάλωσης, που ζητάει σήμερα από τον άνθρωπο να αλλάξει έναν τρόπο ύπαρξης που ακολουθεί από την αυγή της παρουσίας του σε αυτόν τον πλανήτη, **να γίνει ένας μετάνθρωπος δίχως συλλογικές ταυτότητες,**

ιστορική μνήμη, φύλο, γι’ αυτό εύπλαστος, απόλυτα χειραγωγούμενος από τους μηχανισμούς του μάρκετινγκ και της κατασκευής επίπλαστων καταναλωτικών αναγκών. Γι’ αυτό και τα σκήπτρα αυτής της περίεργης θρησκείας του «νέου ανθρώπου», τα κρατούν οι πολυεθνικές και ο αυτοκράτορας των ΜΚΟ Τζόρτζ Σόρος.

Για εμάς, που δεν πιστεύουμε ότι έχει μέσα στον 21ο αιώνα νόημα να δηλώνει κανείς «προοδευτικός» ή «συντηρητικός», αλλά **να αγωνίζεται ώστε να βρει η κοινωνία μας το χαμένο της πνευματικό μέτρο και κέντρο** , η έκφραση της σεξουαλικότητας είναι ζήτημα προσωπικής ελευθερίας. **Το να χρησιμοποιείται όμως ως άλλοθι για μια σταυροφορία «επίθεσης στα πρότυπα ανδρών και γυναικών» και άρα, μετάλλαξης του ανθρώπου, είναι κάτι το αποτροπιαστικό**. Γιατί πρώτα απ’ όλα διασύρει την ίδια, ενώ αποπειράται να «καπελώσει» κάθε άνθρωπο που ασκεί την προσωπική του ελευθερία, ακόμα και πολλούς ομοφυλόφιλους συμπολίτες μας, βάζοντας στο στόμα τους μια πολιτική ατζέντα στην οποία δεν έχουν συνομολογήσει ποτέ.

Μένουμε Θεσσαλονίκη

(Πηγή: Εφημερίδα "Ρήξη" φ. 153, 29/6/2019)